

Delrapport 2 i evaluering av endringer i velferdstjenestelovene

Familiene opplever lite konkret endring

Endringer i velferdstjenestelovene er nå godt kjent i sektor, men familiene opplever lite endring i tjenesteapparatet. De opplever også at de ikke får den støtten de trenger fra barnekoordinator.

RAPPORT | Sist endret: 21.03.2025

Tittel:

Lovendringer møter kommunal hverdag

Rapporten:

Last ned rapporten hos NTNU Samfunnsforskning (PDF)

Forfatter:

Jan Tøssebro, Berit Berg, Rebekka Bruteig, Joakim Caspersen, Christian Wendelborg

ISBN:

978-82-7570-782-4 (Nettutgave)

Utgiver:

NTNU Samfunnsforskning

År:

2025

Hovedfunn

- Lovendringene og veileder er godt kjent i sektor, samtidig som ledere har bedre kjennskap enn de ansatte.
- Familiene forteller at de opplever lite endring i tjenesteapparatet etter lovendringene.
- Familiene opplever at de ikke får den støtten de trenger fra barnekoordinator.
- Flere kommuner synes det er vanskelig å finne en form på barnekoordinatorrollen som passer deres størrelse, utfordringer og organisering.

- De fleste ansatte og ledere peker på ressursutfordringer som en hindring for samordning og samarbeid.

Om rapportserien

Mange barn og unge med behov for koordinerte og sammenhengende velferdstjenester, opplever et tjenestetilbud som ikke henger sammen. Med virkning fra 1. august 2022, ble det vedtatt bestemmelser om samarbeid, samordning barnekoordinator og individuell plan i en rekke velferdstjenestelover. Dette skal styrke oppfølgingen av utsatte barn, unge og deres familier.

I denne rapportserien evaluerer NTNU samfunnsforskning hvordan de nye bestemmelsene blir iverksatt i praksis. De evaluerer hvordan ulike statlige, kommunale og private aktører fortolker nytt regelverk, og hvordan regelverket etterleves. De skal også undersøke om lovendringene over tid styrker oppfølgingen av utsatte barn og unge og deres familier, gjennom økt samarbeid mellom velferdstjenestene.

Denne delrapporten handler spesielt om familienes erfaringer – inkludert om familiene har fått oppnevnt barnekoordinator, og hvordan de har erfart lovendringene så langt.

Lovendringene og veileder er godt kjent i sektor

Flere direktorater utviklet i 2022 en tverrsektoriell veileder for innføring av lovendringene: Samarbeid om tjenester til barn, unge og deres familier.

Lovendringene og veileder er nå godt kjent i sektor, samtidig som ledere har bedre kjennskap enn de ansatte. Særlig ordningen med barnekoordinator har fått stor oppmerksomhet. Statsforvalter får mange spørsmål om blant annet hvilken myndighet og hvilket mandat barnekoordinator bør ha, og hvem som har rett til barnekoordinator.

Familiene opplever lite endring i tjenesteapparatet

Familiene i undersøkelsen forteller at de opplever lite endring i tjenesteapparatet etter de nye lovendringene. Verken den kvalitative eller den kvantitative studien gir inntrykk av at det har skjedd endringer eller forbedringer i foreldrenes tjenestetilbud, eller i hvordan foreldrene opplever å bli møtt av hjelpeapparatet.

Tilfredsheten med tjenester er omtrent som før lovendringene, og det samme gjelder opplevelsen av at behovet for tjenester blir dekket. En tredjedel av familiene mener at byråkratiet har blitt tyngre. Det er også en betydelig andel av familiene som mener at tjenestene samarbeider dårligere enn tidligere. Familiene er skuffet over at lovendringene ikke har ført til et forbedret tilbud og en lettere hverdag.

Familiene ønsker noe annet fra barnekoordinator

Familiene opplever at de ikke får den støtten de trenger fra sin barnekoordinator. Disse familiene opplever at barnekoordinator sørger for at personer fra ulike tjenester møtes, men egentlig ønsker de informasjon om tilbud og rettigheter. De vil ha en slags los i systemet, som bidrar til informasjonsflyt.

Vanskelig å finne riktig form på barnekoordinatorrollen

25 prosent av familiene i breddeundersøkelsen opplyser at de har en barnekoordinator. I tillegg er det 17 prosent som oppgir at de har det, men at de ikke vet om dette er en barnekoordinator eller en vanlig koordinator. Kommunene jobber fortsatt med denne delen av iverksettingen, og for flere er det vanskelig å finne en form på barnekoordinatorrollen som passer kommunens størrelse, utfordringer og organisering.

Ressursutfordring i kommunene

De fleste ansatte og ledere peker på ressursutfordringer som en hindring for samordning og samarbeid. Noen opplever at de skal ivareta nye oppgaver samtidig som de er pålagt nedbemanning.